

[Arbejdsministeren]

dringsforslag, og vi forespørger Socialistisk Folkeparti, om det dækker deres hensigter. Da svaret er bekræftende, siger vi: fint, så stiller vi det ændringsforslag, fordi det altså dækker både de hensigter, som Socialistisk Folkeparti havde, og de synspunkter, som regeringspartierne ordførere og arbejdsministeren havde i kraft af dialogen, og det er vel egentlig det, den politiske debat drejer sig om. I kraft af dialogen laver vi med udgangspunkt i Socialistisk Folkepartis initiativ en forbedring. Sådan kan vi egentlig godt lide at arbejde, vil jeg godt sige, så jeg synes, det er en god og ordentlig måde, det er lavet på.

Så siger fru Lilli Gyldenkilde, at hun efterfølgende er blevet en lille smule usikker om fortolkningen. Jeg vil gerne svare et meget klart og rungende ja til fru Lilli Gyldenkildes spørgsmål: Det gælder for den pågældende mand i den pågældende situation.

Det er altså en ligestillingslov, og derfor gælder bemærkningerne til ændringsforslag nr. 4 i betænkningen både for mænd og kvinder, og det vil sige, at det gælder, fra graviditeten er indtruffet, til orloven er afsluttet, og det gælder både for mænd og kvinder, det er der ingen som helst tvivl om.

For så vidt angår fru Lilli Gyldenkildes spørgsmål til § 15, stk. 3, har jeg forstået det spørgsmål på en måde, der giver mig lyst til at sige følgende to ting. For det første, at det fagretlige system kan anvendes, når der er en overenskomst. For det andet, hvis en lønmodtager er dårligere stillet efter en overenskomst end efter loven, er det domstolene, der skal tage stilling.

Altså lønmodtageren har et retskrav, der svarer til den bedste af de to situationer.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne bringe arbejdsministeren ud af hans vildfarelse, hvis den består i – og sådan kunne det næsten lyde i arbejdsministerens indlæg lige før – den opfattelse, at det ændringsforslag, som støttes fra arbejdsministerens side, ikke har Socialdemokratiets bevågenhed. Det har vi faktisk forsøgt at tage højde for i et ændringsforslag, hvor vi sammenskrev § 15 og § 16, og hvor vi sagde, at i enhver situation skulle der være forbud mod afskedigelser.

Udtrykket »enhver situation« gælder også, når man er i omstændigheder, altså, som Kristeligt Folkeparti sagde før, venter en lykkelig begivenhed eller man rejser krav om ligeløn. Det var baggrunden for, at vi skrev det sammen i én paragraf. Det ville være logisk, det ville være enkelt, og det ville omfatte hele problemstillingen.

Så det er en vildfarelse, hvis arbejdsministeren har fået det indtryk, at Socialdemokratiet ikke var optaget af dette spørgsmål, og det var vi jo, al den stund vi hele tiden har opfattet arbejdsministerens forslag som en indsnævring af det flertal fra forrige folketingssamling, der pålagde arbejdsministeren og regeringen at løse spørgsmålet for så vidt angår gravide kvinder.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der synes åbenbart at have været en vis diskussion om, hvem der har paterniteten eller materniteten til ændringsforslag nr. 4 vedrørende omfanget af den omvendte bevisbyrde.

Jeg vil gerne gøre det helt klart, at den egentlige skyldige eller ansvarlige for ændringsforslaget er Ligestillingsrådet, som gav et meget klart og udtømmende svar på et meget fornuftigt spørgsmål, der blev stillet i udvalget.

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget var hurtigst til at reagere og sige, at hvis vi skal undgå, at denne lov bliver en narresut, skal vi lave et ændringsforslag, som sikrer os, at Ligestillingsrådets indvendinger naturligvis ikke har nogen basis i virkeligheden – sådan kom det til at gå til – og jeg synes, det var et udmærket initiativ fra fru Lilli Gyldenkilde fra SF, som derved fik gjort os andre opmærksom på, hvad der var den egentlige hage ved dette forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 46 stemte for, 57 imod.

§§ 2–13

vedtoges uden afstemning.